

በእውነት ብር የሚወጣበት፥ ወርቅም የሚነጠርበት ስፍራ አለ።

2 ፤ ብረት ከመሬት ውስጥ ይወስዳል፤ መዳብም ከድንጋይ ይቀለጣል።

3 ፤ ሰው ለጨለማ ፍጻሜን ያደርጋል፤ የጨለማውን የሞት ጥላን ድንጋይ እስከ ወሰኑ ድረስ ይፈላልጋል።

4 ፤ ሰው ከሚኖርበት ርቀው መውረጃ ይቆፍራሉ፤ ከሰውም እግር ተረሱ፥ ከሰዎችም ርቀው እየተንጠለጠሉ ይወዛወዛሉ።

5 ፤ እንጀራ ከምድር ውስጥ ይወጣል፤ በእሳትም እንደሚሆን ታችኛው ይገለበጣል።

6 ፤ ድንጋይዋ የሰንፔር ስፍራ ነው፥ የወርቅም ድቃቂ አለው።

7 ፤ መንገድዋን ጭልፊት አያውቀውም፥ የአሞራም ዓይን አላየውም።

8 ፤ የትዕቢት ልጆች አልረገጡአትም፥ ደቦል አንበሳ አላለፈባትም።

9 ፤ ሰው ወደ ቡላድ ድንጋይ እጁን ይዘረጋል፥ ተራራውንም ከመሠረቱ ይገለብጣል።

10 ፤ ከድንጋይ ውስጥ መንደልደያ ይወቅራል፤ ዓይኑም ዕንቁን ሁሉ ታያለች።

11 ፤ ፈሳሹም እንዳይንጠባጠብ ይገድባል፤ የተሰወረውንም ነገር ወደ ብርሃን ያወጣል።

12 ፤ ነገር ግን ጥበብ የምትገኘው ወዴት ነው? የማስተዋልስ ስፍራ ወዴት ነው?

13 ፤ ሰው መንገድዋን አያውቅም፤ በሕያዋን ምድር አትገኝም።

14 ፤ ቀላይ። በእኔ ውስጥ የለችም ይላል፤ ባሕርም። በእኔ ዘንድ የለችም ይላል።

15 ፤ በምዝምዝ ወርቅ አትገኝም፥ ብርም ስለ ዋጋዋ አይመዘንም።

16 ፤ በኦፊር ወርቅ፥ በከበረም መረግድና በሰንፔር አትገመትም።

17 ፤ ወርቅና ብርጭቆ አይወዳደሩአትም፥ በጥሩ ወርቅም ዕቃ አትለወጥም።

18 ፤ ስለ ዛጉልና ስለ አልማዝ አይነገርም። የጥበብ ዋጋ ከቀይ ዕንቁ ይልቅ ይበልጣል።

19 ፤ የኢትዮጵያ ቶጳዝዮን አይተካከላትም፥ በጥሩም ወርቅ አትገመትም።

20 ፤ እንግዲያሳ ጥበብ ከወዴት ትመጣለች? የማስተዋልስ ስፍራ ወዴት ነው?

21 ፤ ከሕያዋን ሁሉ ዓይን ተሰውራለች፥ ከሰማይ ወፎች ተሸሽጋለች።

22 ፤ ጥፋትና ሞት። ወሬዋን በጀሮቻችን ሰማን ብለዋል።

23 ፤ እግዚአብሔር መንገድዋን ያስተውላል፥ እርሱም ስፍራዋን ያውቃል።

24 ፤ እርሱም የምድርን ዳርቻ ይመለከታል፥ ከሰማይም በታች ያለውን ሁሉ ያያል።

25 ፤ ለነፋስ ሚዛንን ባደረገለት ጊዜ፥ ውኆችንም በስፍር በሰፈረ ጊዜ፥

26 ፤ ለዝናብም ሥርዓትን፥ ለነጐድጓድ መብረቅም መንገድን ባደረገ ጊዜ፥

27 ፤ በዚያን ጊዜ አያት፥ ገለጣትም፥ አዘጋጃትም፥ ደግሞም መረመራት።

28 ፤ ሰውንም። እነሆ፥ እግዚአብሔርን መፍራት ጥበብ ነው፤ ከኃጢአትም መራቅ ማስተዋል ነው አለው።